

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาดำรง เอกสาร หลักการทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอนาคู จังหวัดนครราชสีมา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
5. แนวคิดเกี่ยวกับคณะกรรมการหมู่บ้าน
6. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย SML
7. องค์การบริหารส่วนตำบล
8. บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอนาคู จังหวัดนครราชสีมา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 246) ได้บัญญัติ

คำว่า ความคิดเห็น ซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษ หมายถึง

1. ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบถึงแม้ จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอก็ตาม
2. ทักษะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง
3. คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันมาเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมา ขอบริการ คำว่าความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่ บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มาและกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

อุทัย หิรัญโต (2547 : 96) กล่าวว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับอย่างผิวเผินหรือ อย่างลึกซึ่งสำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวเป็น

เวลานานเป็นความคิดทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะอย่างซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน ส่วนความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นระยะสั้นเรียกว่า Opinion

ประเสริฐ ถายโก (2551 : 54) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกโดยการพูดการเขียนหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ซึ่งความคิดเห็นนั้นสังเกตและวัดได้จากคน

ภัทรพร วชิรนิธิไพบูลย์ (2551 : 9-10) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง และทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสถานการณ์ ด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่ได้รับเป็นข้อพิจารณาว่าเป็นความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิด ประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา

จากการให้ความหมายของความคิดเห็นของนักวิชาการทั้งหลาย ผู้ศึกษาได้สรุปความหมายของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของเรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคม โดยพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

2. ประเภทของความคิดเห็น

ประเภทของความคิดเห็น มีนักวิชาการได้แบ่งไว้ ดังนี้

เรมเมอร์ (Remmer. 1954 : 6 – 7 ; อ้างใน เวชพันธ์ พิมพรัตน์. 2554 : 13)

กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นรุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่นความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ขอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

จากความเห็นของนักวิชาการ สรุปได้ว่า ประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือ ความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์และความคิดเห็นที่เกิดจากความเข้าใจ

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แม้จะเป็นเรื่องเดียวกันไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป และอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

3.1 อิทธิพลของความคิดเห็นว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้ (จำเรียง ภาวิจิตร. 2540 : 248 – 249)

3.1.1 ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันโดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วย เช่นความคิดเห็น ระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท ผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง เป็นต้น

3.1.2 กลุ่มอ้างอิง หมายถึง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใครหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้แก่ผู้ใดหรือการกระทำที่คำนึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงให้กัน เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3.1.3 กลุ่มกระตุ้นหรือรื้อนหรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดความกระตุ้นหรือรื้อนเป็นพิเศษ อันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจูงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้น มีความคิดเห็นคล้อยตามได้ในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในทางตรงข้ามกลุ่มที่เฉื่อยชาจะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

3.2 ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละบุคคลแสดงความคิดเห็นที่เหมือนหรือแตกต่างกัน ดังนี้ (กิตติ สุทธิสัมพันธ์. 2542 : 12-15)

3.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่าง ๆ คุณภาพของสมอง

2) ระดับการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้นและคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

3) ความเชื่อ ค่านิยมและเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้จากกลุ่มบุคคลในสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

3.2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- 1) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล
- 2) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็ต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคม นั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่
- 3) ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้เพราะข้อเท็จจริงแต่ละบุคคลได้รับแตกต่างกันก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่ต่างกัน

3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นมี ดังนี้ ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงและจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็น ของจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม ระบบค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน ที่เกี่ยวข้องและครอบครัว

4. การวัดความคิดเห็น

เบสท์ (Best, 1977 : 171 ; อ้างใน เวชพันธ์ พิมพ์สิน, 2554 : 16) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไป จะต้องมียอดคำถาม 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็น นั้น โดยมากจะใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยผู้ที่ตอบคำถาม เลือกตอบแบบสอบถาม และผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของคนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น นั้น ใช้แบบลิเคิร์ต โดยเริ่มด้วยการรวบรวม หรือการเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดไว้ ซึ่งข้อความจะมีความคิดเห็นเลือกตอบออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นในแนวทางเดียวกัน (เชิงนิยมหรือไม่นิยม) เป็นข้อความเชิงบวก หรือข้อความเชิงลบ

สรุปว่า การวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้เพื่อการวิจัย ได้แก่ การสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยคะแนนที่ได้จะแสดงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อ ทำให้สามารถทราบได้ว่ามีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอย่างไร ส่วนวิธีการวัดความคิดเห็น โดยทั่วไปอาจใช้รูปแบบการสนทนา

ผู้ทำการวัดจะต้องไม่แสดงออกว่ากำลังจดบันทึกความคิดเห็นของผู้ถูกวัดมากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้ถูกวัดเกิดความรู้สึกว่ากำลังถูกจับผิด ควรใช้วิธีอ้อมๆ เป็นเครื่องมือช่วยเหลือ ส่วนวิธีการศึกษาจากข้อเขียน หรือสมุดบันทึกประจำวัน ผู้ทำการวัดต้องได้รับอนุญาตจากผู้ถูกวัดก่อน เพราะบางครั้งเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด

แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน

1. ความหมายของการดำเนินงาน

มีผู้อธิบายความหมายของการดำเนินงานไว้ ดังนี้

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2545 : 16) อธิบายว่า การดำเนินงานมีความหมาย

เช่นเดียวกับการปฏิบัติงาน ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่แสดงออกโดยอาจจะสังเกตได้หรืออาจอยู่ทั้งภายในและภายนอก

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2545 : 30) ได้อธิบายเกี่ยวกับการดำเนินงานว่าเป็นพฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย รวมทั้งการปฏิบัติและพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ในสภาวะการณ์หนึ่ง ๆ หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ล่าช้า คือบุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติงานในโอกาสต่อไป เป็นพฤติกรรมต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบ ทั้งทางความรู้ และทัศนคติ สามารถประเมินผลได้ง่าย

สรุปได้ว่า การดำเนินงานคือ การปฏิบัติงาน คือการปฏิบัติงานที่บุคคลแสดงออกทางกายและเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ซึ่งการดำเนินงานอาจปฏิบัติได้ทันที หรืออาจมีความล่าช้าตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ทัศนคติ โอกาส เป็นต้น

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน มีดังนี้

นักวิชาการกล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน ดังนี้

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2545 : 16) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานไว้ ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของประชากร เป็นลักษณะที่ช่วยให้เห็นถึงภูมิหลังของบุคคล เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม สถานที่อยู่อาศัย ขนาดครอบครัว ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึง

2. ลักษณะด้านความสามารถ เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการพิจารณาเลือกคนเพื่อมาดำเนินงาน ความรู้ความสามารถเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดความพยายามในการทำงานเป็นแรงจูงใจขั้นต้น ที่มีผลกระทบต่อไหวพริบของบุคคลที่เขาขณะสภาพแวดล้อมให้บุคคลที่รู้สึกรู้ว่ามีความรู้ความสามารถในงานของเขา สามารถคิดได้ว่าเขาจะทำงานอย่างจริงจัง ดังนั้นความรู้

ความสามารถแบ่งได้ 2 ด้าน คือ ด้านกายภาพ และด้านสมอง ซึ่งบ่อยครั้งได้ใช้ผลการเรียนเป็นเครื่องชี้วัดถึงแนวโน้มของความรู้ความสามารถด้านสมองและการปฏิบัติงาน

3. ลักษณะด้านจิตวิทยา เป็นการแสดงแนวโน้มของพฤติกรรมแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้นและมีอิทธิพลค่อนข้างถาวรต่อพฤติกรรม ลักษณะทางจิตวิทยาเหล่านี้ เช่นทัศนคติ การรับรู้ความต้องการและบุคลิกภาพ เป็นต้น อย่างไรก็ตามความสำคัญของคุณลักษณะประชากรเหล่านี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและความจำเป็นแต่ละงาน ซึ่งเซอร์เมอร์ฮอร์นและคณะ เห็นว่า คุณลักษณะประชากรจะต้องมีความเหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละงาน เพื่อที่นำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2545 : 30) อธิบายถึงปัจจัยของการดำเนินงานไว้ ดังนี้

1. ความพยายามในการทำงาน ปัจจัยที่สำคัญและต้องมีในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานคือ ความพยายามในการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปรารถนาที่จะปฏิบัติงาน นั่นคือ ต้องมีแรงจูงใจที่จะทำงาน เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่มีผลโดยตรงและคงไว้ซึ่งความพยายามในการทำงาน คนที่มีแรงจูงใจ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยกำหนดความพยายามในการทำงาน

2. การสนับสนุนจากองค์กร ในการปฏิบัติงานของบุคคล จึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรที่ปฏิบัติอยู่บุคคลที่มีลักษณะบุคคลตรงกับความจำเป็นของงานและได้รับการจูงใจในระดับสูง อาจไม่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดี หากได้รับการสนับสนุนที่ไม่เพียงพอจากหน่วยงานหรือที่เรียกว่า ข้อจำกัดด้านสถานการณ์ เช่น ขาดเวลาที่จะทำงาน งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับงานไม่ชัดเจน ระดับความคาดหวังของผลการปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสม ขาดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงาน ขาดการช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาโดยการนำความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่มีต่องานมาเป็นองค์ประกอบในการแสดงออกมาเป็นความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน ได้แก่ คุณลักษณะประชากร ความรู้ ความสามารถของบุคคล ความพยายามในการทำงาน การสนับสนุนจากองค์กร

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

มีนักวิชาการที่ให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

1. แนวคิดการบริหารของเฮนรี ฟาโยล์ 14 (Henry Fayol)

ฟาโยล์คิดค้นหลักการ 14 ข้อซึ่งเขาเรียกว่า “หลักการจัดการ” ขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเขาแนะนำว่าควรใช้หลักการนี้ยึดหยุ่น ความท้าทายจึงอยู่ที่ว่าผู้บริหารควรจะใช้หลักการเหล่านี้เมื่อใด และอย่างไร รายละเอียดของหลักการทั้ง 14 ข้อ ดังนี้

- 1.1 การแบ่งงานกันทำ
- 1.2 อำนาจโดยชอบธรรม
- 1.3 วินัย
- 1.4 เอกภาพของสายการบังคับบัญชา
- 1.5 เอกภาพของคำสั่ง
- 1.6 ผลลัพธ์ประโยชน์ส่วนรวมมาก่อนผลประโยชน์ส่วนตัว
- 1.7 การให้รางวัลตอบแทน
- 1.8 การรวมอำนาจ
- 1.9 ลำดับชั้นของสายการบังคับบัญชา
- 1.10 คำสั่ง
- 1.11 ความเสมอภาค
- 1.12 ความมั่นคงของคนงาน
- 1.13 ความคิดริเริ่ม
- 1.14 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในการทำงานร่วมกัน

2. แนวความคิดหลักการบริหารของเออวิกและกูลิค (Lyndall Urwick และ

Luther Gulick)

แนวความคิดทางการบริหารที่อยู่ในกลุ่มหลักการบริหารที่สำคัญอีกแนวคิดหนึ่ง นอกจากแนวคิดของฟาโยล์ ได้แก่ แนวความคิดของเออวิก และกูลิค นักวิชาการทั้งสองได้เสนอแนวความคิดบริหาร โดยเสนอว่า การบริหารเป็นเรื่องของการประสานงานภายในองค์กรและเสนอหลักในการประสานงาน และการทำงานในองค์กรไว้ ดังนี้ (วันชัย มีชาติ. 2549 : 39 – 41)

2.1 เมื่อเกิดองค์การขึ้นมาจะมีการแบ่งงานกันทำเกิดขึ้นเนื่องจากคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านของความถนัด ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ การแบ่งงานกันทำ จึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับองค์การ

2.2 เมื่อมีการแบ่งงานกันทำ องค์การจำเป็นจะต้องมีระบบการประสานงานเพื่อเชื่อมโยงงานทุกส่วนขององค์การเข้าด้วยกัน การประสานงานในองค์การสามารถทำได้ 2 วิธี คือ

2.2.1 การประสานโดยใช้โครงสร้างขององค์การ

2.2.2 การประสานทางความคิดซึ่งแต่ละวิธีรายละเอียด ดังนี้ คือการประสานงานโดยใช้โครงสร้างขององค์การ สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น

1) การจัดโครงสร้างอำนาจภายในองค์การ องค์การจะประสานงานโดยการจัดโครงสร้างอำนาจที่ยึดหลักการสำคัญ คือ หลักขอบข่ายการควบคุม หลักเอกภาพในการควบคุม และการจัดหน่วยงานย่อยในองค์การให้มีความกลมกลืน

2) การประสานงานผ่านหน้าที่ของฝ่ายบริหาร องค์การจะใช้หน้าที่ของหัวหน้าในการประสานงานในองค์การ ซึ่งหน้าที่ของหัวหน้าจะประกอบด้วยหน้าที่ 7 ประการ ซึ่งเรียกว่า POSDCoRB ซึ่งได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การอำนวยความสะดวก (Directing) การประสานงาน (Co-ordinating) การรายงาน (Reporting) และการบริหารงบประมาณ (Budgeting) ซึ่งหน้าที่ของนักบริหารทั้ง 7 ประการ นี้ เป็นที่รับรู้กันอย่างกว้างขวาง

3) การประสานงานย่อยในองค์การโดยใช้การจัดองค์การซึ่ง กูวิกและ เออวิล เสนอว่าองค์การสามารถจัดหน่วยงานย่อยในองค์การ ได้หลายรูปแบบตามความเหมาะสม คือ 1) การจัดองค์การตามวัตถุประสงค์ 2) การจัดองค์การตามกระบวนการ 3) การจัดองค์การตามลูกค้า 4) การจัดองค์การตามสถานที่ตั้ง

การประสานงาน โดยใช้การประสานทางความคิดหรือ การมีเจตนาธรรมณ์ ร่วมกับวิธีการที่องค์การประสานงาน โดยการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิกในการทำงานร่วมกัน ผู้ปฏิบัติงานจะมุ่งทำงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ การประสานโดยใช้เจตนาธรรมณ์ ของสมาชิก จะเป็นเรื่องของการสร้างอุดมการณ์ ในการทำงานของสมาชิก และสร้างความจงรักภักดีในองค์การให้เกิดขึ้น

3. แนวคิดการบริหาร PDCA ของเดมมิง (Edwards deming)

เดมมิงเป็นปรมาจารย์ทางด้านการบริหารคุณภาพ PDCA เป็นเทคนิคในการแก้ปัญหา

หรือปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น โดยช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถคิดปรับปรุงเป็นระบบวงจร PDCA ที่สมบูรณ์นั้น จะต้องหมุนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึง การปรับปรุง โดยไม่มีที่สิ้นสุด PDCA มีรายละเอียด ดังนี้ (ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ, 2540 : 142 – 142)

Plan (การวางแผน) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายในการวางแผนจะต้องทำความเข้าใจกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นไปตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งองค์กร การวางแผน ในบางด้านอาจจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานหรือเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ด้วยข้อกำหนดเป็นมาตรฐานนี้จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบได้ว่า การปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ระบุไว้ในแผนหรือไม่

Do (ปฏิบัติ) หมายถึง การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งก่อนที่จะปฏิบัติงานใด ๆ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลและเงื่อนไขต่าง ๆ ของสภาพงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อนในกรณีที่เป็นงานประจำที่เคยปฏิบัติหรืองานเล็กอาจใช้วิธีการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง แต่ถ้าเป็นงานใหม่ หรืองานใหญ่ที่ต้องใช้บุคลากร จำนวนมากอาจต้องจัดให้มีการฝึกอบรมก่อนที่จะปฏิบัติจริง การปฏิบัติจริงการปฏิบัติจะต้องดำเนินการไปตามแผน วิธีการ และขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และจะต้องเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

Check (ตรวจสอบ) เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผนหรือไม่ มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานหรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญเนื่องจากในการดำเนินงานใด ๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพ และคุณภาพของการทำงาน การติดตาม การตรวจสอบ การประเมินปัญหา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงาน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการทำงานต่อไป ในการตรวจสอบและการประเมินการปฏิบัติงาน จะต้องตรวจสอบด้วยว่า การปฏิบัตินั้น เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของงาน

Act (การปรับปรุง) เป็นกิจกรรมที่มีขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขแบบเร่งด่วนเฉพาะหน้า หรือการค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิม เมื่อมีการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในรอบใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นไปด้วย

4. แนวความคิดในกลุ่มการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New public management)

แนวความคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ หรือที่เรียกว่า NPM (New public management) เป็นกระแสความคิดในการบริหารองค์การที่เกิดขึ้นในช่วง 10-20 ปีที่ผ่านมา โดยแนวความคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มีสาระสำคัญ คือ (วันชัย มีชาติ, 2549 : 63 – 68)

4.1 การนำเทคนิคและเครื่องมือทางการบริหารที่ใช้ได้ผลในภาคเอกชนมาใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐซึ่งลักษณะนี้เป็นแนวความคิดที่เรียกว่า การจัดการนิยม (Managerialism) เทคนิควิธีการบริหารที่นำมาใช้ได้แก่ การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Managing by Results) การควบคุมและจัดการในเรื่องมาตรฐานการทำงาน การคำนวณการคุ้มค่าในการลงทุน เป็นต้น

4.2 การให้หน่วยงานแบบอื่นเข้ามาดำเนินการซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันในการให้บริการประชาชน การให้หน่วยงานราชการเป็นกลไกประการเดียวจะทำให้การบริหารไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร การใช้กลไกตลาดเข้ามาช่วยจะทำให้การจัดการภาครัฐดีขึ้น

แนวความคิดในการบริหารสมัยใหม่ จะเป็นการนำเสนอเทคนิคทางการบริหารที่นำมาแก้ปัญหา และพัฒนาการทำงานขององค์การ ซึ่งนอกจากแนวความคิดข้างต้นแล้ว ยังมีเทคนิคการบริหารอีกหลายประการ ที่มีการนำมาช่วยในการบริหาร เช่น เทคนิคในเรื่อง การควบคุมคุณภาพ เช่น QCC (Quality Control Circle) เทคนิค TOM (Total Quality Management) เทคนิคการบริหารงานโดยยึดวัตถุประสงค์ (MBO : Management by Objective) เป็นต้น ซึ่งมีการนำมาใช้ในการบริหารงานขององค์การ

จะเห็นได้ว่า แนวความคิดทฤษฎีทางการบริหารในยุคนี้ มีความหลากหลายมากขึ้น ลักษณะของแนวความคิดจะมีความแตกต่างกันออกไป

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

1. ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ โกวิทซ์ พวงงาม (2550 : 13) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การบริหารงานในแต่ละท้องถิ่น มีผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารงานอย่างอิสระ รวมทั้งอำนาจในการบริหารการเงินและการคลังภายในกรอบที่กฎหมายบัญญัติ

ธนศวร์ เจริญเมือง (2550 : 27) ให้ความหมายของการปกครองว่า ระบบการบริหาร และจัดการกิจการสาธารณะ และทรัพยากรต่าง ๆ ของท้องถิ่นหนึ่งภายในรัฐหนึ่ง เป็นท้องถิ่นที่มีขอบเขตชัดเจนภายในรัฐนั้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างด้านอำนาจหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและ/หรือกฎหมายพิเศษ

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่อยู่ภายใต้หน่วยการปกครองระดับประเทศในประเทศที่มีรัฐเดี่ยว และอยู่ต่ำกว่าหน่วยการปกครองระดับมตรัฐในประเทศที่เป็นรัฐรวม โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองดังกล่าวมีความรับผิดชอบขั้นต้น ต่อท้องถิ่นของตนเอง และได้รับการรับรองให้มีอำนาจหน้าที่ที่จะใช้ดุลยพินิจในเรื่องสำคัญ ๆ ดังนั้น จึงอาจกล่าวในแง่ประชาธิปไตยว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน

2. ประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่น

ลิขิต ชีรเวทิน (2540 : 103) ได้สรุปประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่นโดยทั่วไปสรุปได้ เป็น 2 ประการ คือ

2.1 ประโยชน์ในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่น มีส่วนช่วยทำให้เกิดการพัฒนาการเมืองในชาติขึ้น โดยการที่การปกครองท้องถิ่นเป็นฐานทางการเมืองและเป็นสนามแห่งแรกของการที่จำให้ประชาชนเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเมืองเบื้องต้น ดังนั้น การปกครองท้องถิ่นและการพัฒนาทางการเมืองจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นและเมื่อการเมืองของประเทศเป็นแบบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นมีส่วนพัฒนาการเมืองระบอบประชาธิปไตยด้วย เพราะการปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระบอบการเมือง และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองดังได้กล่าวมาแล้ว

2.2 ประโยชน์ในการพัฒนาสังคม การพัฒนาสังคมจะต้องกระทำทั้งสามด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง การปกครองท้องถิ่นมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมมาก ในด้านการเมืองตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนด้านสังคมและเศรษฐกิจนั้น การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นต้องการอะไร ก็จะทำโครงการพัฒนาขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เช่น การบริการสังคม หรือด้านเศรษฐกิจ เช่น การจัดตลาดในชุมชน เป็นต้น โดยคนในท้องถิ่นได้ร่วมกันเสียสละเอื้อเพื่อต่อสังคมภายใต้การชี้แนะและการให้ความช่วยเหลือจากส่วนกลาง ก็จะทำให้มาตรฐานการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่นดีขึ้นอีกทั้งบ้านเมืองก็เจริญก้าวหน้าไปด้วย

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นมีประโยชน์ทั้งทางการเมืองและการพัฒนาสังคม โดยด้านการเมืองนั้นประชาชนผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่น สามารถกำหนดตัวผู้มาปกครองได้เอง ควบคุม

ผู้ปกครองได้ และสามารถตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองระดับท้องถิ่นได้อย่างใกล้ชิด ส่วนด้านการพัฒนาสังคมนั้น เป็นผลมาจากการพัฒนาด้านการเมือง กล่าวคือ การกำหนดนโยบายของผู้ปกครองจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นสามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงไปตรงมา เมื่อปัญหาของท้องถิ่นได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้อง โดยคนของท้องถิ่นเองแล้ว เท่ากับว่าเป็นการพัฒนาสังคมท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับคณะกรรมการหมู่บ้าน

1. คณะกรรมการหมู่บ้าน

กระทรวงมหาดไทย ได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเป็นกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. 2551 โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1.1 กรรมการหมู่บ้าน ประกอบด้วย กรรมการ 2 ประเภท ดังนี้

1.1.1 กรรมการหมู่บ้าน โดยตำแหน่ง ประกอบด้วย

1) ผู้ใหญ่บ้านเป็นประธานกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำกลุ่มบ้านตามประกาศของนายอำเภอและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น

2) ผู้นำกลุ่มหรือกลุ่มกิจกรรมที่มาจากการรวมตัวกันของสมาชิกซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของทางราชการ ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศ

3) ผู้นำกลุ่มอาชีพ หรือกลุ่มกิจกรรมที่มาจากการรวมตัวกันของสมาชิกหรือตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม และต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

3.1) เป็นกลุ่มที่มีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

3.2) สมาชิกของกลุ่มไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง มีภูมิลำเนาในหมู่บ้าน

3.3) เป็นกลุ่มที่มีการดำเนินกิจกรรมในหมู่บ้าน อย่างต่อเนื่องมาแล้ว

ไม่น้อยกว่าหกเดือน

3.4) เป็นกลุ่มที่มีกฎระเบียบที่กำหนดไว้ชัดเจน และต้องเกิดจาก

สมาชิกร่วมกันกำหนด ทั้งนี้ นายอำเภออาจพิจารณาขเว้นลักษณะตาม (1) ได้ ในกรณีที่เห็นสมควรให้นายอำเภอจัดทำประกาศจำนวนและรายชื่อของกลุ่มบ้านตามข้อ ในแต่ละหมู่บ้านปิดประกาศให้ราษฎรในหมู่บ้านทราบ โดยในหมู่บ้านหนึ่งให้ประกอบด้วยบ้านเรือน จำนวนสิบห้าถึงยี่สิบหลังคาเรือน โดยประมาณ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นรายอำเภอกำหนดให้มีจำนวนบ้านเรือนมากหรือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้

ผู้นำหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านตามที่ผู้ใหญ่บ้านมอบหมายให้กลุ่ม เลือกสมาชิกของกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้แทนในคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยอาจเลือกจากผู้นำหรือสมาชิกที่กลุ่มเห็นสมควรก็ได้ ผู้ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน

การเป็นกรรมการหมู่บ้าน โดยตำแหน่งของผู้นำกลุ่มในหมู่บ้านสิ้นสุดลง เมื่อมีการเลือกผู้นำขึ้นใหม่

1.2 กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิ มีสาระสำคัญดังนี้

1.2.1 การประชุมเลือกกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นายอำเภอจัดทำประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการประชุมเลือกกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิ ปิดประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรในหมู่บ้านทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันประชุม

1.2.2 ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นประธาน ผู้ใหญ่บ้านเป็นกรรมการ ทำหน้าที่ดำเนินการเลือก และให้นายอำเภอแต่งตั้งปลัดอำเภอ ประจำตำบล ข้าราชการในอำเภอหนึ่ง และกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในอำเภอนั้นหนึ่งคนเป็นที่ปรึกษาและทำหน้าที่สักขีพยานด้วย

1.2.3 ในการกำหนดจำนวนกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิที่จะพึงมีในหมู่บ้านใด ให้ที่ประชุมราษฎรตามข้อ 1.2.1 เป็นผู้กำหนด

1.2.4 การเลือกกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิอาจเลือกโดยวิธีเปิดเผยหรือวิธี ลับก็ได้ตามที่ประชุมกำหนด

1.2.5 เมื่อที่ประชุมออกเสียงเลือกกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดจำนวนตามที่ประชุมกำหนดเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.6 กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่นายอำเภอ ได้มีประกาศแต่งตั้ง

1.2.7 ในกรณีที่กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ถ้ากรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิที่เหลืออยู่มีจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน ให้กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิเหลือเท่าจำนวนที่มีอยู่กรณีที่กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง จนเป็นเหตุให้กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิที่มีจำนวนน้อยกว่าสองคน และกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิที่เหลือมีวาระการดำรงตำแหน่ง ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้นายอำเภอจัดให้มีการประชุมเลือกกรรมการหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบว่างลง และให้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

1.3 การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้านประกอบด้วย สาระสำคัญ ดังนี้

1.3.1 ให้คณะกรรมการเลือกรองประธานกรรมการหมู่บ้านจากกรรมการหมู่บ้าน

โดยตำแหน่งคนหนึ่ง และจากกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิอีกคนหนึ่ง โดยให้คณะกรรมการเลือกประธานคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธานคนหนึ่งในกรณีที่หมู่บ้านใดมีเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของนายอำเภออาจกำหนดให้มีตำแหน่งรองประธานมากกว่าที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ รองประธานกรรมการหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยประธานกรรมการหมู่บ้านปฏิบัติตามหน้าที่และกระทำการตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านมอบหมาย

1.3.2 ให้ประธานกรรมการหมู่บ้านเลือกกรรมการหมู่บ้านคนหนึ่งเป็นเลขานุการและให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหมู่บ้านคนหนึ่งเป็นเหรัญญิก

1.3.3 ให้ปลัดอำเภอประจำตำบล กำนัน นายกเทศมนตรีตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการหมู่บ้านในตำบล มีหน้าที่การเห็นคำปรึกษา แนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้านในตำบลนั้น นายอำเภออาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานของรัฐและบุคคลอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการเพิ่มเติมก็ได้

1.3.3 ให้มีคณะกรรมการด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการและหมู่บ้าน อย่างน้อยให้มีคณะทำงานด้านอำนวยการ ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านแผนพัฒนาหมู่บ้าน ด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ ด้านสังคมสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข และด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นอกจากคณะทำงานตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของนายอำเภออาจแต่งตั้งคณะทำงานอื่นที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าจำเป็นและเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเพิ่มเติมก็ได้

2. คณะทำงานด้านต่าง ๆ

คณะทำงานด้านต่าง ๆ ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1 คณะทำงานด้านอำนวยการ มีหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการ การจัดการประชุม การรับจ่ายและเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของหมู่บ้าน การประชาสัมพันธ์ การประสานงานและติดตามการทำงานและคณะทำงานด้านต่าง ๆ การจัดทำรายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมการในรอบปีและงานอื่นใดตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการมอบหมาย

2.2. คณะทำงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขการส่งเสริมอุดมการณ์และวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน การสร้างความเป็นธรรมและประนีประนอมข้อพิพาท การตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายในหมู่บ้าน การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นประโยชน์ของหมู่บ้าน

การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและภัยอันตรายของหมู่บ้าน และงานอื่นใดตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการมอบหมาย

2.3 คณะทำงานด้านแผนพัฒนาหมู่บ้าน มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน ประสานการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านกับคณะทำงานด้านต่าง ๆ เพื่อดำเนินการหรือเสนอของบประมาณจากภายนอก การรวบรวมและจัดทำข้อมูลต่าง ๆ ของหมู่บ้าน การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาหมู่บ้าน และงานอื่นใดตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการมอบหมาย

2.4 คณะทำงานด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้าน การพัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพ การผลิตและการตลาด เพื่อเสริมสร้างรายได้ ให้กับราษฎรในหมู่บ้านและงานอื่นใดตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการมอบหมาย

2.5 คณะทำงานด้านสังคมสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ การจัดสวัสดิการในหมู่บ้านและการสงเคราะห์ผู้ยากจนที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกาสาธารณสุข และงานอื่นใด ตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการมอบหมาย

2.6 คณะทำงานด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของหมู่บ้านและงานอื่นใดตามที่ประธานกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการมอบหมาย

2.7 คณะทำงานด้านอำนวยการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการหมู่บ้าน รองประธานกรรมการหมู่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าคณะทำงานด้านต่าง ๆ เลขานุการและเหรัญญิก เป็นคณะทำงาน โดยให้ประธานกรรมการหมู่บ้านและเลขานุการ เป็นหัวหน้าและเลขานุการคณะทำงาน

3. การประชุม

ให้คณะกรรมการหมู่บ้านประชุมกันเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งการกำหนดวัน เวลาประชุม ให้ประธานกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้กำหนดและเรียกประชุม โดยให้มีการประชุมภายในเจ็ดวัน หลังจากการประชุมประจำเดือนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่นายอำเภอเรียกประชุม สถานที่ประชุมให้ใช้สถานที่ที่คณะกรรมการเห็นสมควร ในการลงมติในเรื่องใด ๆ ให้ผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมนั้น มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในฐานะกรรมการหมู่บ้านได้ และในกรณีที่มิฉะนั้นเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

4. การควบคุม

ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน หรือมติที่ประชุมประชาคมให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของทางราชการและให้ ปลัดอำเภอประจำตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอใน ตำบลที่รับผิดชอบ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอและปลัดอำเภอประจำตำบล มีอำนาจ เรียกกรรมการหมู่บ้านมาชี้แจงหรือให้ข้อเท็จจริง ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จาก คณะกรรมการหมู่บ้านมาตรวจสอบก็ได้

ในกรณีที่ปลัดอำเภอประจำตำบล เห็นว่าคณะกรรมการหมู่บ้านปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่หมู่บ้าน หรือเสียหายแก่ทางราชการ และปลัดอำเภอประจำตำบล ได้ ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตามในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอขามีได้ ให้ ปลัดอำเภอประจำตำบลมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้านหรือมติที่ ประชุมประชาคมหมู่บ้านเป็นการชั่วคราวไว้ตามที่เห็นสมควรได้ แล้วรีบรายงานนายอำเภอทราบ ภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ นายอำเภอวินิจฉัยตามที่เห็นสมควร โดยเร็วการกระทำของคณะกรรมการ หมู่บ้าน ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของปลัดอำเภอประจำตำบลตามวรรคสามไม่มีผลผูกพันกับคณะกรรมการหมู่บ้าน

แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย SML

นโยบาย SML มีที่มาและหลักการดังนี้ (กนกพร รัตนสุธีระกุล, 2526 : ออนไลน์)

ประวัติความเป็นมาของ SML

การจัดสรรงบประมาณ โดยกระบวนการส่งตรงไปถึงมือของชุมชนเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นมาหลายยุคหลายสมัยของแต่ละรัฐมนตรี ต่างกรมต่างวาระกันไป ว่ากันว่านโยบายในรูปแบบนี้มี มาหลายครั้ง

ครั้งแรก สมัยนายกรัฐมนตรี มรว. ศึกฤทธิ์ ปราโมช ที่ได้รับงบประมาณกว่า 2,500 ล้านบาท เพื่อส่งต่อให้ชุมชนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจ้างแรงงานในท้องถิ่น

ครั้งที่ 2 ยุคพลเอกเกียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ดำเนินงานเป็นโครงการสร้างงานในชนบท ก็เป็นระบบเดียวกันหมด ส่งผ่านหน่วยงานรัฐไป

ครั้งที่ 3 ยุคสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำเนินการเป็นโครงการสร้างงานในฤดู ร้อน

ครั้งที่ 4 ยุคนายชวน หลีกภัย ดำเนินการภายใต้ โครงการมิยาซาว่า ใช้งบไป 40,000 กว่าล้านบาท

ฉะนั้นภายใต้การดำเนินงานนโยบายการจัดสรรทุนให้แก่ชุมชน และให้ชุมชนไปดำเนินการเองนั้น ได้มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และเป็นวิถีคิดของนายกรัฐมนตรีอยู่หลายยุคหลายสมัยที่ต้องการแก้ไขปัญหาของชุมชน และอยู่ภายใต้กระบวนการทัศน์ที่ว่า การนำเม็ดเงินไปสู่ชุมชนได้

ที่มาและหลักการของโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชน ให้มีความพร้อมในกระบวนการสร้างสรรค์ความคิดและนำไปสู่แนวทางปฏิบัติในด้านการดำรงชีวิตและมีอาชีพ อย่างมีคุณภาพมั่นคงและยั่งยืน
2. เป็นเครื่องมือซึ่งทำให้เห็นทิศทางและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน
3. เป็นรูปแบบในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในภาคประชาชนการมีส่วนร่วมในกระบวนการ เพื่อการดำรงชีพและการมีอาชีพของประชาชน โดยส่วนรวม
4. เป็นการเตรียมความพร้อมของประชาชนในหมู่บ้าน เกิดการสร้างผู้นำในท้องถิ่นที่มาจากภาคประชาชนโดยแท้จริง เพื่อการพัฒนาการปกครองส่วนท้องถิ่นและการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

กรอบการดำเนินงานนโยบายของ SML

นโยบาย SML แบ่งหมู่บ้านออกเป็น 3 ขนาด ตามขนาดของพื้นที่และประชากร

ตารางที่ 1 การแบ่งขนาดหมู่บ้านตามนโยบายของ SML

ขนาดหมู่บ้าน	จำนวนประชากร	งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร
หมู่บ้านขนาดเล็ก (S)	ไม่เกิน 500 คน	300,000 บาท/ปี
หมู่บ้านขนาดกลาง (M)	501-1,000 คน	400,000 บาท/ปี
หมู่บ้านขนาดใหญ่ (L)	เกิน 1,000 คน	500,000 บาท/ปี

ที่มา : กนกพร รัตนสุธีระกุล (2556 : ออนไลน์)

ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา โดยกำหนดเป็นตัวแปรอิสระ สำหรับการศึกษานี้ แบ่งได้เป็นขนาดหมู่บ้าน 2 ขนาด ประกอบด้วย หมู่บ้านขนาดเล็ก (S) และหมู่บ้านขนาดกลาง (M)

องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเริ่มจัดตั้งขึ้น เป็นสภาตำบล ซึ่งจัดตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ในขณะนั้นไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำให้การบริหารงาน ไม่สามารถดำเนินการไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงานสมควร ปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารงานของสภาตำบลให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจ ไปสู่ประชาชนได้มากขึ้น รวมทั้งยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาเกิดกระแสสนับสนุนการปกครองท้องถิ่น และ นำมาซึ่งการเรียกร้องให้รัฐบาลพิจารณาการกระจายอำนาจปกครองตนเองไปสู่ท้องถิ่นระดับตำบล จึงได้มีประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมีผล บังคับใช้เมื่อ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2538 และต่อมาได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 617 แห่ง และให้มีการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 พ.ศ. 2538 และได้ยกฐานะเป็นนิติบุคคลทั้งหมดและเมื่อวันที่ 19 ม.ค. 2539 กระทรวงมหาดไทย ประกาศจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล เพิ่มขึ้นอีก 2,143 แห่ง หรือเพิ่มแบบกระโดดในปี 2541 ให้เป็น 6 พันกว่าแห่ง และระบุให้เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ต่อมาพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ดังนี้ (กรมการปกครอง. 2547 : 20-22)

1. การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล

ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ได้มี บทบัญญัติที่กำหนดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- 1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งอาจรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเขตติดต่อกันในเขตอำเภอเดียวกันได้ ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบล นั้น
- 1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจรวมกับหน่วยการบริหารราชการส่วน ท้องถิ่น ที่มีเขตติดต่อกันในเขตอำเภอเดียวกัน ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบล นั้น
- 1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีประชากรทั้งหมดไม่ถึง 2,000 คน เป็นเหตุ ไม่สามารถบริหารงานพื้นที่นั้นให้มีประสิทธิภาพได้ ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศยุบองค์การ บริหารส่วนตำบลดังกล่าว โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่มีอาณาเขต ติดต่อกันภายในอำเภอเดียวกัน หรือให้หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอาณาเขตติดต่อกันภายใน อำเภอเดียวกันตามเจตนารมณ์ของประชาชนในตำบลนั้น

ต่อมาพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไข

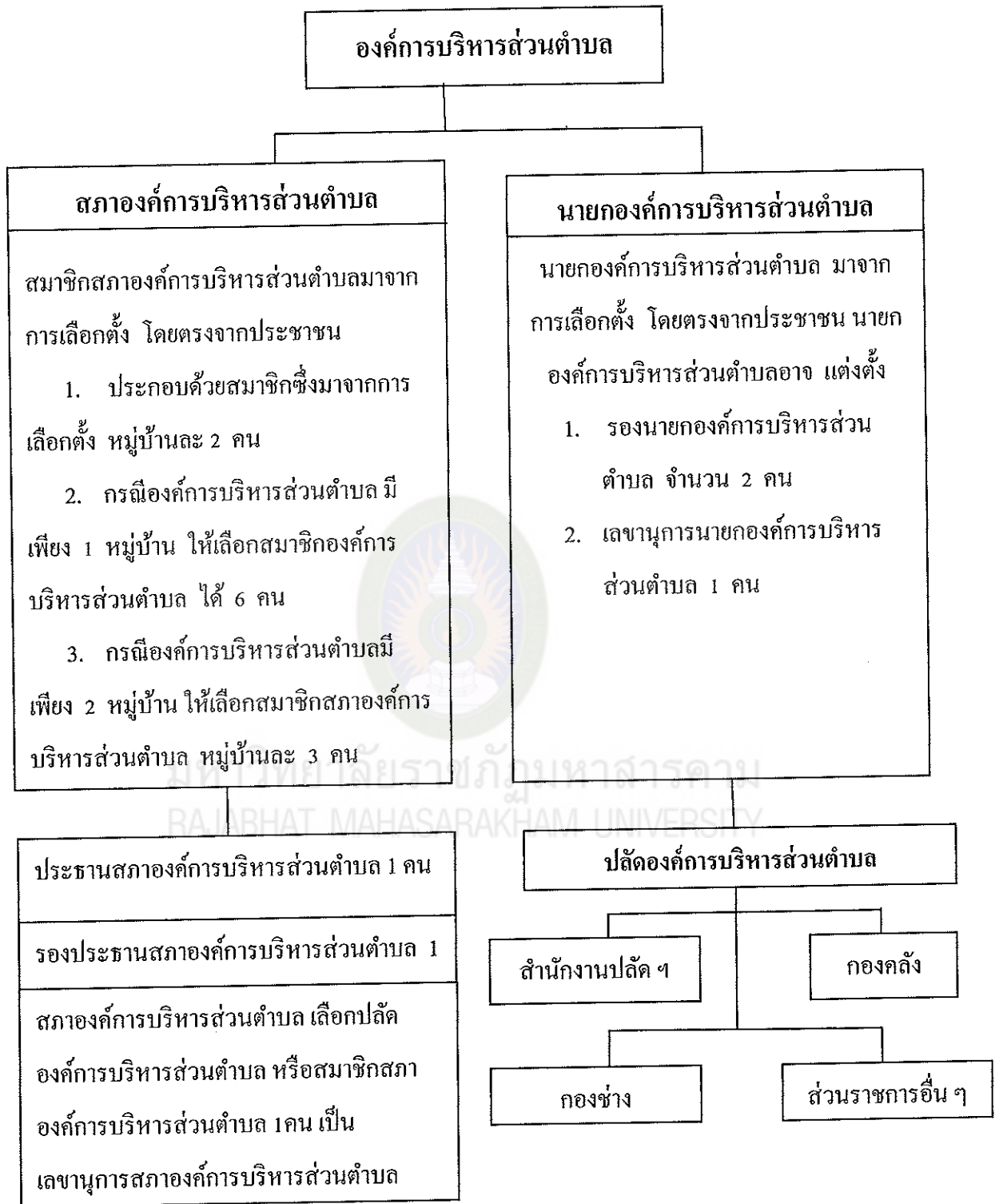
เพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ได้กำหนดเพิ่มเติมให้สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนใน ปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันเป็นเวลา 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ก็อาจจัดตั้งเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทั้งนี้ เพื่อให้ความสัมพันธ์กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถจัดตั้งได้จะต้องมาจากสภาตำบลที่มี รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยที่มีการเปลี่ยนแปลง ต้องจัดทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยและ ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา โดยในประกาศให้ระบุชื่อและขอบเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ด้วย

2. โครงสร้างอำนาจหน้าที่

2.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่ประกอบด้วยสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในหมู่บ้านในตำบลนั้น ๆ หมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ หมู่บ้านละ 3 คน แต่ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลได้ 6 คน ในสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำนวน 1 คน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน และเลขานุการ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบล โดยมีหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่าง ข้อบัญญัติตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามนโยบาย แผนพัฒนาตำบล กฎหมายระเบียบข้อบังคับของทางราชการ โดยมีวาระใน การดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

2.2 นายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบล ซึ่งอาจแต่งตั้งรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่เกิน 2 คน และ เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน มาจากการแต่งตั้งจากนายกององค์การบริหารส่วน ตำบล มีคุณสมบัติเช่นเดียวกันกับนายกององค์การบริหารส่วนตำบลในส่วนของการดำรงตำแหน่งนาย กององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีหน้าที่ในการบริหารงาน และ พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการบริหารงานบุคคล กำหนดนโยบาย วางแผนการพัฒนา ตำบลจัดทำงบประมาณรายจ่าย และต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตามที่เห็นนโยบายไว้ทุกปีและปฏิบัติ หน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

แผนภาพ 2 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552

3. การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการมี พนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ และลูกจ้างจำนวนตามโครงสร้างตามกรอบอัตรากำลัง เป็นไปตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งกำหนดไว้ 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก โดยมีกรอบพิจารณากรอบอัตรากำลัง แบ่งการบริหารออกเป็นอย่างน้อย 7 ส่วน ดังนี้

3.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการพนักงานและลูกจ้าง งานการประชุม งานนโยบายและแผน งานกฎหมายและคดี งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานกิจการสภา และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3.2 กองคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเบิกเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงิน และอื่น ๆ โดยมีฝ่ายงานการเงิน ฝ่ายงานบัญชี ฝ่ายงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ ฝ่ายทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

3.3 กองช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบประมาณการราคา ค่าใช้จ่ายในโครงการ งานควบคุมอาคาร โดยมีฝ่ายก่อสร้าง ฝ่ายออกแบบ และควบคุมอาคาร ฝ่ายประสานสาธารณูปโภค และฝ่ายผังเมือง และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

3.4 ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานการศึกษา คือ ฝ่ายส่งเสริมกิจการโรงเรียน และฝ่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

3.5 ส่วนสวัสดิการสังคม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการด้านสวัสดิการและ พัฒนาชุมชน การสังคมสงเคราะห์ และฝ่ายส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรีและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

3.6 ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านสาธารณสุข ทั้งหมด โดยมีฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข ฝ่ายรักษาความสะอาด ฝ่ายควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฝ่ายควบคุมโรค และฝ่ายบริการสาธารณสุข และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3.7 ส่วนส่งเสริมการเกษตร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริม

ด้านการเกษตร การป้องกันและควบคุมโรคพืช งานวางแผนส่งเสริมการเกษตร งานวิชาการ ให้บริการด้านวิชาการเกษตร งานส่งเสริมความรู้การเกษตร งานศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ประจำตำบล งานอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้ งานป่าไม้ชุมชนและการปลูกป่า งานขุดลอกแหล่งน้ำ คูคลองก่อสร้างฝายกั้นน้ำเพื่อการเกษตร งานส่งเสริมปศุสัตว์ การป้องกันและควบคุมโรคระบาดใน สัตว์ งานฝึกอบรมอาชีพและส่งเสริมอาชีพทางการเกษตร และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับ มอบหมาย

4. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่พัฒนาทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

4.1 มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

4.1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้ง

กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.1.3 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

4.1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

4.1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.1.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี

ของท้องถิ่น

4.1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

4.2 มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

4.2.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

4.2.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

4.2.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

4.2.4 ให้มีและบำรุงสถานที่การประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

4.2.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

4.2.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

4.2.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

4.2.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

4.2.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.2.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

4.2.11 กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์

4.2.12 การท่องเที่ยว

4.2.13 การผังเมือง

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

1. สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย

1.1 ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย ตั้งอยู่ เลขที่ 99 หมู่ที่ 4 ตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม อยู่ห่างจากอำเภอวาปีปทุม ประมาณ 12 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดมหาสารคาม ประมาณ 52 กิโลเมตร (องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย, 2556 : 6)

1.2 อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสง ,
ประชาพัฒนา

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า อ.จตุรพักตรพิมาน
จ.ร้อยเอ็ด

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ,
หนองแสง

1.3 เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย มีพื้นที่ทั้งสิ้น 28.4 ตารางกิโลเมตรหรือ
ประมาณ 17,750 ไร่

1.4 ภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลูกฟูก หรือ ที่ราบที่มีความสูงต่ำ และบริเวณทางทิศใต้ เป็นที่ลุ่ม

1.5 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย มีพื้นที่ในเขตปกครอง 12 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 1 บ้านเหล่าก้างปลา	หมู่ที่ 7 บ้านคำแย
หมู่ที่ 2 บ้านหนองแวง	หมู่ที่ 8 บ้านคำแยน้อย
หมู่ที่ 3 บ้านหนองสระพัง	หมู่ที่ 9 บ้านสระแก้ว
หมู่ที่ 4 บ้านโพธิ์ชัย	หมู่ที่ 10 บ้านโพธิ์ทอง
หมู่ที่ 5 บ้านโพธิ์ชัย	หมู่ที่ 11 บ้านคำแยนคร
หมู่ที่ 6 บ้านแก่นเท่า	หมู่ที่ 12 บ้านเหล่านาดิ

1.6 ประชากร

จำนวนประชากรของตำบลโพธิ์ชัย รวม 4,600 คน แยกเป็น ชาย 2,236 คน หญิง 2,364 คน และจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,137 ครัวเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เดือน เมษายน พ.ศ. 2556)

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนตำบลโพธิ์ชัย

หมู่ที่	บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	ขนาดหมู่บ้าน
1	เหล่าก้างปลา	228	246	474	115	S
2	หนองแวง	198	205	403	99	S
3	หนองสระพัง	88	89	177	40	S
4	โพธิ์ชัย	211	203	414	103	S
5	โพธิ์ชัย	193	225	418	105	S
6	แก่นเท่า	269	279	548	144	M
7	คำแย	292	329	617	174	M

หมู่	บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	ขนาดหมู่บ้าน
8	ตำแยน้อย	182	181	363	87	S
8	สระแก้ว	117	117	234	51	S
10	โพธิ์ทอง	144	167	311	70	S
11	ตำแยนคร	161	164	333	76	S
12	เหล่านาคี	149	159	308	73	S
รวม		2,236	2,364	4,600	1,137	

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย (2556 : 7)

2. โครงสร้าง และอัตรากำลังองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล มีคณะผู้บริหารประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกฯ 2 คน และเลขานุการนายก 1 คน มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย โดยมี นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชา

สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน 24 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

พนักงานส่วนตำบล 18 คน ครูผู้ดูแลเด็ก 4 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 16 คน พนักงานจ้างทั่วไป 1 คน รวม 39 คน แยกเป็น

ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	8 คน
ตำแหน่งในกองคลัง	4 คน
ตำแหน่งในกองช่าง	1 คน
ตำแหน่งในส่วนการศึกษาฯ	6 คน
ตำแหน่งในส่วนสวัสดิการสังคม	1 คน
ตำแหน่งในส่วนส่งเสริมการเกษตร	1 คน

ตำแหน่งในส่วนสาธารณสุขฯ	1 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	16 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	1 คน

3. ผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย ในปีที่ผ่านมา

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

1. การบริหารวัสดุ/ครุภัณฑ์ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติราชการ และอำนวยความสะดวกแก่ ประชาชนที่มาติดต่อราชการ

2. โครงการค่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาวิจัย ประเมินผลหรือระบบต่างๆ

(มหาวิทยาลัยรามคำแหง)

3. โครงการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ประสบวาทภัยและอุทกภัย

4. สนับสนุนกิจการตำรวจอาสา

5. โครงการจุดตรวจเทศบาลสงกรานต์และปีใหม่

6. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและศึกษาดูงานนอกสถานที่

7. โครงการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง และหล่อลื่น

8. โครงการประชุมประชาคมแผนพัฒนาสามปี

9. โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน

10. โครงการจัดซื้อวัสดุงานบ้านงานครัว

11. โครงการบริการศูนย์อินเทอร์เน็ตตำบล

12. ค่าไฟฟ้า,ค่าโทรศัพท์,ค่าบริการอินเทอร์เน็ตและไปรษณียากร

13. โครงการอุดหนุนกิจการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

14. โครงการอุดหนุนงานรัฐพิธีให้แก่ที่ทำการปกครองอำเภอวาปีปทุม

15. โครงการฝึกอบรมทบทวน อปพร.

16. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

17. โครงการก่อสร้างสถาน คสล. อบต.

กองคลัง

1. ดำเนินงานด้านการเงินการคลัง การงบประมาณและงานผลประโยชน์

2. ดำเนินการเบิก – จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี

3. ดำเนินการจัดซื้อ/จ้างตามระเบียบฯ ที่กำหนด

4. จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์ พร้อมโต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ

5. คำเนินการเบิก – จ่าย เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ , เงินตาม โครงการถ่ายโอนฯ
6. โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

กองช่าง

1. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ม. 3
2. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ม. 2
3. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ม. 11
4. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ม. 6
5. โครงการปรับปรุงถนนดิน ม. 9
6. โครงการก่อสร้างร่องระบายน้ำ คสล. ม. 4
7. โครงการก่อสร้างร่องระบายน้ำ คสล. ม.1
8. โครงการก่อสร้างร่องระบายน้ำ คสล. ม.10
9. โครงการก่อสร้างร่องระบายน้ำ คสล. ม.10
10. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ม. 8
11. โครงการร่องระบายน้ำ คสล. ม. 4
12. โครงการก่อสร้างประปาหมู่บ้าน ม. 7

ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมสนับสนุน โครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม)ให้เด็กนักเรียนและเด็กเล็กใน ศพค.
2. สนับสนุนงบประมาณอาหารเสริม(นม) จำนวน 4 ศูนย์
3. สนับสนุนงบประมาณจัดซื้อวัสดุการศึกษา จำนวน 4 ศูนย์
4. อุดหนุนงบประมาณซื้อสื่อการเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนประถม
5. จัดซื้อหนังสือพิมพ์รายวันให้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
6. โครงการเข้าร่วมงานมหกรรมการจัดการศึกษาท้องถิ่น
7. โครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตำแย
8. โครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาหมู่บ้าน
9. อุดหนุนกิจกรรม โครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดมหาสารคาม
10. อุดหนุนและร่วมงานประเพณีท้องถิ่น
11. โครงการ “งานออนซอนกลองยาวชาววาปีของดีพื้นบ้าน”
12. โครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้
13. โครงการอุดหนุนกิจการจัดงานประเพณีบุญเบิกฟ้าและกาชาด
14. โครงการอุดหนุนกิจการปฏิบัติธรรมวันสำคัญทางศาสนา

15. โครงการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดตำบลโพธิ์ชัย
16. โครงการบัณฑิตน้อย

ส่วนสวัสดิการสังคม

1. โครงการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
2. โครงการอุดหนุนศูนย์เฉลิมพระเกียรติ เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์
3. โครงการจัดหาผ้าห่มให้ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส
4. โครงการอุดหนุนกลุ่มพัฒนาสตรีตำบลโพธิ์ชัย
5. โครงการวันผู้สูงอายุ
6. โครงการช่วยเหลือสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้พิการ
7. โครงการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.
8. โครงการส่งเสริมจริยธรรมผู้สูงอายุ

ส่วนส่งเสริมการเกษตร

1. โครงการรณรงค์ป้องกันพิษสุนัขบ้า
2. โครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพ
3. โครงการปรับปรุงหนองม่วง
4. โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติวันแม่แห่งชาติ
5. โครงการอุดหนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อสวนยางพารา

ส่วนสาธารณสุข

1. โครงการป้องกันรณรงค์โรคติดต่อต่างๆ ตามฤดูกาล
2. โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก
3. โครงการจัดซื้อน้ำยาพ่นหมอกควันและทรายอะเบทกำจัดยุงลาย
4. โครงการอุดหนุนกิจการสาธารณสุขมูลฐาน อสม.
5. โครงการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
6. โครงการจัดซื้อวัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์

4. แนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ประกอบด้วย 6 แผนงาน ดังนี้

4.1 แผนงานพัฒนาเศรษฐกิจ

4.1.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 2) เพื่อให้ราคาผลผลิตของประชาชนในตำบลโพธิ์ชัยมีราคาสูง

- 3) เพื่อจัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกร
- 4) เพื่อให้ประชาชนในตำบลโพธิ์ชัยมีงานทำและมีอาชีพรองรับ
- 5) เพื่อให้ประชาชนได้รับพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์อย่างเพียงพอและทั่วถึง

4.1.2 เป้าหมายการพัฒนา

- 1) ให้ประชาชนมีความรู้ในการทำปุ๋ยชีวภาพใช้เองได้
- 2) ให้ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยอย่างน้อย 30,000 บาท / คน / ปี
- 3) จัดหาเมล็ดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจกจ่ายให้แก่

เกษตรกรอย่างทั่วถึง

- 4) จัดให้มีการรวมกลุ่มอาชีพ

4.1.3 แนวทางการดำเนินงาน

- 1) จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนเกษตรกรประจำตำบลโพธิ์ชัย
- 2) จัดหาตลาดรองรับผลผลิต
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพให้ราษฎร
- 4) ให้ความรู้กลุ่มอาชีพในการประกอบกิจกรรมหรือกลุ่มอาชีพอื่นๆ
- 5) จัดหาเมล็ดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ วัคซีนป้องกันโรคสัตว์แก่เกษตรกร

4.2 แผนงานพัฒนาสังคม

4.2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตที่ดี
- 2) เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี และห่างไกลยาเสพติด
- 3) เพื่อให้ประชาชนมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น
- 4) เพื่อให้ประชาชนรู้จักการอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมไว้

สืบต่อไป

- 5) เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย และการ

เลือกตั้งทุกระดับ

- 6) เพื่อให้ประชาชนมีความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในระบอบ

ประชาธิปไตย

- 7) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

4.2.2 เป้าหมายการพัฒนา

- 1) กำหนดให้ตำบลโพธิ์ชัยเป็นตำบลสุขภาพดีถ้วนหน้า
- 2) กลุ่มเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปห่างไกลยาเสพติด
- 3) ประชาชนในตำบลโพธิ์ชัย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- 4) ประชาชนทุกกลุ่มมีความสนใจด้านศาสนาและวัฒนธรรม
- 5) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง 100เปอร์เซ็นต์
- 6) เกณฑ์ประชาคมทุกหมู่บ้านมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

4.2.3 แนวทางการดำเนินงาน

- 1) จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปโดยการประชาสัมพันธ์ทาง
- 2) หอกระจายข่าว และรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก ไข้ฉี่หนู ทุกวันศุกร์

ของสัปดาห์

- 3) จัดหาเวชภัณฑ์ป้องกันโรค ไข้เลือดออก
- 4) ส่งเสริมให้ประชาชน ออกกำลังกายเป็นประจำ
- 5) จัดการแข่งขันกีฬาประจำตำบลเป็นประจำทุกปี
- 6) อบรมเยาวชนตำบลโพธิ์ชัย ในเรื่องการค้าขายเสพติดทุกหมู่บ้าน
- 7) ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบให้แก่ประชาชนทั่วไป
- 8) ฟันฟุรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม ให้คงอยู่ตลอดไป
- 9) จัดฝึกอบรม อปพร.
- 10) อบรมแนะนำให้ความรู้แก่สตรีมีครรภ์ เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องในการ

ปฏิบัติตนในการตั้งครรภ์และเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

4.3 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

4.3.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมในตำบลโพธิ์ชัยให้สะดวกขึ้น และลดปัญหาฝุ่นละอองในฤดูแล้ง

- 2) เพื่อจัดระบบระบายน้ำหมู่บ้าน ไม่ให้น้ำท่วมขัง
- 3) เพื่อขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างให้ครบทุกหมู่บ้าน

4.3.2 เป้าหมาย

- 1) ก่อสร้างถนนคอนกรีตให้ครบทุกหมู่บ้าน
- 2) วางท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้านที่มีปัญหาน้ำท่วมขัง
- 3) ขยายเขตไฟฟ้าให้ครบทุกครัวเรือน
- 4) ขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างในจุดที่มีอันตรายให้ครบทุกจุด
- 5) ปรับปรุงถนนในพื้นที่การเกษตรให้ครบทุกสาย

4.3.3 แนวทางการดำเนินงาน

- 1) ก่อสร้างถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน
- 2) จัดวางท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้าน

- 3) ทำการติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้าในหมู่บ้านให้ทั่วถึง
- 4) ปรับปรุงก่อสร้างถนนในพื้นที่การเกษตร

4.4 แผนงานพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

4.4.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ประชาชนมีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
- 2) เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคตลอดปี
- 3) เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง และปัญหาน้ำท่วม

4.4.2 เป้าหมาย

- 1) ประชาชนทุกหมู่บ้านมีน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
- 2) ประชาชนทุกครอบครัวมีน้ำสะอาดดื่มอย่างเพียงพอ
- 3) ประชาชนร่วมมือกันแก้ไขภัยแล้ง และปัญหาน้ำท่วมในเบื้องต้น

4.4.3 แนวทางการดำเนินงาน

- 1) ทำการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน
- 2) ขุดแหล่งน้ำในพื้นที่การเกษตร
- 3) ซ่อมแซมบ่อบาดาลให้ใช้การได้คืออยู่เสมอ
- 4) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่สาธารณประโยชน์
- 5) ปลูกป่าตามหัวไร่ปลายนา และสองข้างถนน

4.5 แผนการพัฒนาการเมืองและการบริหาร

4.5.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองในระบอบ

ประชาธิปไตย

- 2) เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการเลือกตั้งทุกระดับ และไปใช้

สิทธิเลือกตั้ง

- 3) เพื่อพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความรู้ความเข้าใจ

ในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

- 4) เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

4.5.2 เป้าหมาย

1) ประชาชนในตำบลโพธิ์ชัย ปลอดภัยซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งทุกระดับ 100 เปอร์เซ็นต์

- 2) ในการจัดเวทีประชาคมอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง

- 3) มีการประชาสัมพันธ์โดยเวที อบต. สำเร็จ

4) พัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความรู้ความเข้าใจในภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนทุกคน

4.5.3 แนวทางการดำเนินงาน

1) ประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โครงการจัดอบรม
 สาธิตการเลือกตั้ง และให้ความรู้แก่ประชาชน

2) จัดเวทีประชาคมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

3) จัด อบต. สัจจตามความเหมาะสม

4) ประชาสัมพันธ์การบริหารกิจการของอบต. ทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านให้ประชาชนทราบ เป็นประจำทุกเดือน

4.6 แผนงานพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.6.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล โพธิ์ชัย

3) เพื่อให้ประชาชนช่วยกันบำรุงรักษาแหล่งน้ำ

4.6.2 เป้าหมาย

1) ปลูกป่าในที่สาธารณประโยชน์ และตามแนวทางข้างทางถนนลาดยาง

2) จัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำ

3) สนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มอนุรักษ์ป่า โครงการสีเขียว และ

หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

4.6.3 แนวทางการดำเนิน

1) ขอรับการสนับสนุนพันธุ์ไม้ จากหน่วยงานเกี่ยวข้อง

2) อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อสร้างจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อม

3) ปลูกป่าในที่สาธารณประโยชน์ และตามแนวสองข้างทางถนนลาดยาง

5. ยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาในช่วงสามปี

5.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์การพัฒนา อบต. โพธิ์ชัย พ.ศ. 2553 - 2557

“ตำบลนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งปลูกข้าวปลอดภัย เศรษฐกิจพอเพียง”

5.2. พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจการพัฒนา อบต.โพธิ์ชัย

5.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาถนน ประปา ไฟฟ้า และทางระบายน้ำ

5.2.2 ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรม และการประกอบอาชีพของประชาชนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

5.2.3 ส่งเสริมการพัฒนา คุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส และการสังคมสงเคราะห์

5.2.4 พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเกษตรในตำบล

5.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และพัฒนาภูมิปัญญา วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

5.2.6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณสุขปโลก สาธารณูปการให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

5.2.7 การพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เกิดความ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และให้เกิดประสิทธิภาพหวังผลสัมฤทธิ์

5.2.8 สร้างชุมชนเข้มแข็งและนำเศรษฐกิจพอเพียง

5.2.9 การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

5.2.10 จัดให้มีสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

5.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา อบต.โพธิ์ชัย

5.2.1 เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก ในด้านสาธารณสุขปโลก สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

5.2.2 เพื่ออนุรักษ์ส่งเสริม พัฒนาภูมิปัญญา วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

5.3.3 เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับการบริการสุขภาพ อนามัย มีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และให้ได้รับสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึง

5.3.4 เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ดีกินดี สุขภาพดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

จารุณี ธนิตกุล (2550 : 78-86) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน ค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ราชการมอบหมายจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อและมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลและ ด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศอายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศอายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

เด่นดวง สุบุตรศรี (2550 : 85-87) ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ รองลงมาคือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการให้มีราษฎร ได้รับการศึกษาอบรม ด้านการรักษาและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง และความ

คิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ ระดับ การศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

มารินทร์ เคนทรภักดิ์ (2550 : 54-58) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย มีระดับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ ด้านการเมืองการบริหาร ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยภาพรวมพบว่า ผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ที่มีความแตกต่างกันในด้าน ตำแหน่ง หน้าที่การงาน ระดับวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลธิชา พราวศรี (2550 : 102-105) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชากรเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทั้ง 6 ด้านแล้ว ปรากฏว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ระหว่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ผลปรากฏว่าประชากรทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นในผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ.05

เฉลิมชัย ภูแล่นหยุด (2550 : 92-95) ได้ทำการวิจัย ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยของระดับการดำเนินงานมากไปหาน้อย คือ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ รองลงมาคือ ด้านการบำรุงศิลปประเพณี ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินงานมากไปน้อย คือ ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล รองลงมาและมียค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เบญจวรรณ ชูธรรม (2551 : 80-85) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน คือด้านป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ และด้านส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ระดับปานกลาง มี 5 ด้าน คือด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระดับน้อย คือด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด มีจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เดือนฉาย ผลเรื่อง (2551 : 86-90) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของประชาชนในเขตตำบลคลองขาม เห็นว่ามีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ รองลงมา คือด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำในส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาแตกต่างกันเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ประณีต ทนน้ำ (2551 : 93 – 94) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายได้ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 ด้าน คือด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควรอยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ที่มีสถานภาพ และหมู่บ้านแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ใหม่ แก้วเหลืองชัย (2552 : 76 -78) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 8 ด้าน คือด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ที่มีหมู่บ้านแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ต่อสกุล เกียรติเจริญ (2552 : 86-91) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การ

พัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร และด้านการพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรม และนันทนาการ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านการพัฒนาสาธารณสุข ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ศึกษาจึงตั้งสมมติฐานอยู่ในระดับปานกลาง

นุกูล ผ่องทอง (2552 : 81-95) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเมืองการบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจ ด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ ระดับเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และหมู่บ้านที่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน

รัตนศิริกรณ์ จินบุตร (2552 : 108-123) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ หลักการมีส่วนร่วม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักนิติธรรม ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม จำแนกตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายได้พบว่า ด้านหลักคุณธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เวทพันธ์ พิมพ์สิน (2554 : 129-131) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหัวบ่อ อำเภอโพธารักษ์ จังหวัดนครพนม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหัวบ่อ อำเภอโพธารักษ์ จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก รองลงมา คือ ด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนแยกตามอายุแตกต่างกัน และ อาชีพแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่อาศัยแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหัวบ่อ อำเภอโพธารักษ์ จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึง อนุมาตรา 8 มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธารักษ์ 8 ด้าน ได้แก่ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น